

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 Г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 105 Четвъртък, 4 септември 1975 г.

(3659)

(од. XXXI)

Цена 2 стотинки

ПЕТИЛЕТКАТА — ПРЕДСРОЧНО

Колективът на Общостроителния район в Свищов изпълнява план за шестата петилетка по обем на жилищното строителство още на 7 юли. Насрещният план за осеммесечие бе изпълнен със собствени сили пет дни предсрочно. В чест на Празника на свободата строители те зарадваха 118 семейства с новите апартаменти на два жилищни блока.

За постигането на този успех най-голям дял имат члените бригади на Борис Бонев и Петър Йонков, които работят по почина на Николай Злобин и още 31 бригадиста с 288 работници.

Константин БАКЪРДЖИЕВ

Колективите на Механичния завод — Лясковец са в оживена надпревара за постигане на високи трудови успехи. Преди един месец работниците и специалистите от прецов цех изпълниха петилетния си план. До края на годината те ще произведат надпланова продукция за 180 000 лева. Производителността на труда ще бъде увеличена над обещаното с един процент. Сред най-добрите производственици са Мария Нешева, Надежда Бурджиева и Веселина Трънкова.

Една седмица след тях и работниците от инструменталния цех с началник Диман Кишев започнаха да работят по плана за седмата петилетка. До края на годината те ще дадат надпланова продукция за 783 000 лева.

Снежана ПЕТРОВА

И колективът на Агенция-2 при ДАП — Товарни превози в Горна Оряховица с началник Иван Антонов и партен секретар Ганка Спасова преди няколко дни изпълниха петилетния си план. До края на годината ще бъдат реализирани приходи за 380 000 лева.

Ирина ДИМИТРОВА

Първенци в съревнованието

Среща на бригади, които работят по почина на Николай Злобин

Починът на знатния съветски строител Николай Злобин намира все по-голямо приложение в нашия окръг. Вече 12 бригади — главни изпълнители с над 300 строители и 26 бригади — подизпълнители с близо 200 участника работят по този почин на строителните обекти във Велико Търново, Свищов, Горна Оряховица и Павликени.

В понеделник в Горна Оряховица се състоя среща за обмяна на опит и отчитане на съревнованието за второто тримесечие. Присъстваха секретарят на Окръжния комитет на Партията инж. Йосиф Добрев, първият секретар на ОК на БКП в Горна Оряховица Стоян Кочев, инж. Петко Василев, зам. председател на изпълкома на Окръжния комитет на профсъюза на работниците от строителството и строителната промишленост.

Другарят Иван Колев говори за успехите, постигнати от бригадите и отчете съревнованието. На първо място се класира бригадата на Никола Александров Пашов от Общостроителния район в Горна Оряховица. Тя е предала с акт 16 първия си обект 52 дни преди срока с отлично качество, съкратила е сроковете за изпълнение на строително-монтажните работи с 30 дни, преизпълнила е план-разчета за снижение на себестойността 164 на сто. Осемдесет

На вниманието на ДСО „Булгарплад“

ВИНОВНИ ИМА, А ОТГОВОРНОСТ?

Какво означава мудността при прилагането на промишлените технологии? Нов пусков срок за пункта за преработка на домати в Сломер. Всеки ден носи нови загуби

Всички са категорични — бъдещето на селското стопанство е в промишлените технологии. На тях се възлагат огромни надежди за решаване на проблемите, които съществуват в този отрасъл в последните години. Огромните надежди обаче изискват и огромна работа. А на много места навсякъде все още мислят, че всичко ще стане едва ли не от само себе си. И за това се плаща скъпо.

В началото на тази година се реши да се прибере и транспортира безамоалажно продукцията от 500 дка червени домати. За осъществяване на експеримента в аграрно-промишления комплекс в Павликени беше извършена концентрация на площите и се създаде необходимия масив край с. Сломер. Изграждането и оборудването на пункта за наспране на домати от ОСП „Булгарплад“ — Велико Търново, обаче започна неоправдано да се забавя. В средата на април ръководството на предприятието изтъква като причина за това недостатъците от ДСО „Булгарплад“ на не необходимите машини. Последва критичен материал в брой 44 на вестника, на който отговор личен генералният директор на обединението инж. Румен Бояджиев. Неговият отговор дословно бе такъв:

„Ръководството на ДСО „Булгарплад“ са голяма загриженост разгледа повдигнатия въпрос. Незабавно бе доставена един комплект пасирна инсталация на КК „Република“ — Свищов, която да бъде монтирана в приемателния пункт в Сломер. Възложено е на ръководството на ОСП „Булгарплад“ — Велико Търново да ускори строежа на плочака та, където ще бъде монтирана пасирната инсталация.

При това положение смятаме, че пунктът в с. Сломер ще бъде завършен навреме и няма да се допусне похабяване на домати и оксяпяване на техния превоз.

Този отговор беше получен в редакцията в края на юни. ОСП „Булгарплад“ — Велико Търново започна работа по изграждането на пункта в

Сломер след 20 юли и естествено първият пусков срок — 10 юли, беше отложен, за 1 август.

Две седмици след изтичането и на този срок, във вестника се появи тревожен сигнал за закъснението на строителството. Отговорът на ОСП „Булгарплад“ бе — до 20 август всичко ще бъде наред.

Оттогава отшумяха много дни, измина почти цяла седмица и от септември, прибирането на червените домати е в разгара си, а пунктът в Сломер все още не работи. Сега се оказва, че водният дебит на кладенците е малък и недостатъчен, на всички отгоре и доставените и монтираните водни помпи са с малък капацитет. И пак ще трябва да се търсят нови решения. Но докато се търсят, положението с домятената реколта в АПК — Павликени взема ката строфален обрат. Дневно се берат едва по 50—60 т, докато възможностите при отглежданата богата реколта домати са неколкоструйно по-големи. Но за да се оползотворят тези възможности трябва амбалаж, трябва транспорт, а тези проблеми се предвиждаше да се решат с пасирната инсталация. Там набраните в контейнери домати щяха да се докарват от ремаркета, да се смилат и с цистерни да се транспортират до КК „Република“ в Свищов.

Уви, всичко остана само проект. И се получава един затворен кръг, който струва всеки ден на народното стопанство хиляди левове. АПК — Павликени не изпълнява дневните графици, а може да не изпълни и годишния план, но поради липса на амбалаж и транспорт не може да насочи в прибирането на домати те бригадите, които му се осигуряват. В резултат на това стотици тонове домати вече изгниха и гният в градините, а в същото време консервният комбинат „Република“ не работи с пълен капацитет поради липса на суровина. Да не говорим, че именно специалните от ОСП „Булгарплад“ в началото на годината бяха изчислили, че при сегашния

начин на транспортиране при всеки курс от Павликени до Свищов се губи по половин тон продукция.

Честото споменаване на загубите неволно предизвиква въпрос. Сега, когато в градините на АПК — Павликени гният и се похабяват стотици тонове продукция, от кого трябва да се търси отговорност?

Николай ТОМОВ

Най-голямата грижа на кооператорите от бригадата на Владимир Катинев от Каравен през тези дни е гроздоберът. Снимка: Иван РУСОВ

Пред новия театрален сезон

Тези дни представител на редакцията се срещна с директора на драматично-музикалния театър „К. Кисимов“ — Велико Търново Димитър Угринов, който сподели своите мисли за работата на колектива през новия сезон.

На първи септември се състоя среща на състава на театъра с неговото ръководство. На нея бяха поставени задачите, които стоят за решаване през новия театрален сезон, който стои за решаване през новия театрален сезон, който стои за решаване през новия театрален сезон.

Освен това ние се готвим да участвуваме в прегледа на детско-юношеските песни и постановки, който ще се състои в началото на 1976 г. в Търговище.

Новият театрален сезон, който ще открият на 7 септември с пиесата на Радко Радков „Патриарх Евтимий“.

В тазгодишния ни репертоар влизат пиесите „Любов не обяснява“ от Недялко Йорданов, „Очи в очи“ от Пандо Панчев, детско-юношеската пиеса „Жълтото око“ от Никола Русев, „Майстор“ от Рачо Стоянов, „Джидът“ от Борис Априлов, една съвременна съветска пиеса „Нора“ от Х. Ибсен, „Дванадесета нощ“ от Шекспир и още няколко.

През този сезон в драматичния театър идва само един нов актьор — Борис Дюлгеров, а като художник-проектант — Евтимия Дюлгеров.

Музикалният състав при театъра е попълнен с доста нови оркестранти, но все още той не е напълно комплектуван.

През годината постановките на всички пиеси ще бъдат дело на гост-режисьори и гост-художници, с което мислим, че ще помогнем за издигането на идейно-художественото им равнище.

През сезона наши гости ще бъдат Русенската опера и няколко други театри.

Имаме благодарната амбиция през новия сезон работата в театъра да се подобри и да зарадваме нашите многобройни почитатели с въздушни и интересни спектакли.

Предпразнични успехи

Колективът на цеха на месокомбинат „Родоп“ в Свищов посреща с достойни дела Празника на свободата. В отговор на призива на 11-те столични предприятия там се разгоря нестихваща трудова надпревара и държавният производствен план за шестата петилетка беше изпълнен до края на август, като е произведена промишлена продукция за 17 431 000 лева.

В чест на Единнадесетия конгрес на БКП колективът обещава до края на годината да преизпълни плана с 950 000 лева.

(Соб. инф.)

Пленум на Окръжния комитет на Отечествения фронт

Вчера се състоя пленум на Окръжния комитет на Отечествения фронт. В неговата работа участваха Ангел Шишков, член на Държавния съвет и секретар на Националния съвет на Отечествения фронт, Никола Василев, първи секретар на Окръжния комитет на БКП, Злати Шалаверов, председател на Окръжния народен съвет.

Със ставане на крака и еднотинутно мълчание пристъпиха почетно-памятната майката-героиня Съба Петрова Енева, активна деятелка на Отечествения фронт и на движението за защита на мира.

Информация по-късно въпроси от работата на окръжната организация на Отечествения фронт за изпълнение решенията на Десетия конгрес на БКП и Седмия конгрес на Отечествения фронт направи Нелчо Ненов, секретар на Окръжния комитет на Отечествения фронт.

Секретарят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Ненко Цанков предложи и бяха избрани за членове на пленума Никола Стоянов, първи секретар на градския комитет на БКП в Свищов, Михаил Николов, председател на Окръжното ръководство на БЗНС, д-р Димитър Джонев, председател на Окръжния комитет на БЧК и Иван Денев, секретар на Дома за социалистически бит и култура.

Поради преминаване на друга работа пленумът освободи досегашния председател Тодор Попов. Другарят Никола Василев предложи и пленумът единодушно избра за

председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт другаря Никола Стоянов.

Новозабранят председател благодариха за оказаното му доверие и изрази готовност да отдаде всичките си сили, за да може окръжната организация на Отечествения фронт с чест да участва в решаването на задачите на социалистическото строителство.

След това другарят Василев говори за участието на трудежите се от окръга в решаването на задачите в секторите на материалното производство, за предсрочното изпълнение на петилетката по всички показатели и достойно посрещане на Единнадесетия конгрес на Партията.

Като изрази задоволството на Националния съвет на Отечествения фронт относно издигането на другаря Никола Стоянов за председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт, другарят Ангел Шишков пожела на окръжната организация нови успехи. В словото си той отдели по-голямо внимание на не необходимостта да се подобри работата по изпълнението на 61 Постановление на Министърския съвет и събирането на вторични суровини.

Другарят Никола Стоянов Маринов е роден през 1923 година в Свищов в бедно занаятчишко семейство. Родителите му са участници в съпротивителната борба. Завършил е ВФСИ — Свищов през 1950 година. За член на БКП е приет през 1945 г. След това е издигнат за секретар на градския партийен комитет, а по-късно на председател на градския народен съвет. От 1970 година е първи секретар на градския комитет на БКП, а от 1971 член на Бюро на Окръжния комитет на БКП.

(Соб. инф.)

Пленум на ГК на БКП в Свищов

Вчера следобед в Свищов се състоя пленум на градския комитет на БКП, в работата на който взеха участие другарите Никола Василев, първи секретар и Николай Пашов, секретар на Окръжния комитет на БКП.

Информация за изпълнение на плана за социално-икономическото развитие на предприятията и стопанствата от района за осеммесечие и очакваното изпълнение на годишния и петилетния план изнесе Игнат Ангелов, секретар на градския комитет на БКП. По предложение на другаря Никола Василев пленумът освободи от длъжност първия секретар на градския комитет на БКП Никола Стоянов поради преминаването му на друга отговорна работа и избра за първи секретар Иван Димитров Иванов.

Вечерта се състоя среща с партийния актив от града. Другарят Райчо Пенчев, секретар на Окръжния комитет на Партията, разясни материалите от Националното съвещание за издигане на първичните партийни органи за защита, състояло се през юли във Велико Търново. След това другарят Никола Василев говори по актуалните задачи, които трябва да решават партийните комитети, първичните партийни организации и трудовите колективи от про

мишлеността, селското стопанство и другите отрасли на материалното производство за достойно посрещане на Единнадесетия партийен конгрес.

Другарят Иван Димитров е роден на 12 ноември 1943 г. в с. Котеновци, Михайловградски окръг. Произхожда от семейство интелектуалци. Основно образование завършва в родното си село, а средно и висше — в Свищов. През 1975 г. завърши в Висшата партийна школа при ЦК на КПСС в Москва. Другарят Димитров е на работа в ГК на ДКМС — Свищов от март 1968 г. като секретар, а по-късно и първи секретар. Секретар на ГК на БКП, отговарящ за промишлеността, е от 1971 година. За кандидат-член на Окръжния комитет на БКП е избран през 1971 г., а за член — през 1974 година.

(Соб. инф.)

Съобщение

Във връзка с изпълнението на т. 11 от Решение № 244 на Секретариата на ЦК на БКП и Министърския съвет от 26 август 1975 г. за предприемане на организационни и поделени работи, работещи на намалено работно време и петдневна работна седмица се определят следните почивни и празнични дни през септември: 9, 10, 14, 20, 21, 27 и 28.

Обмяна на опит в химкомбинат „Свилоза“

Във връзка с изпълнението на плана на Постоянната комисия по химическата промишленост на Съвета за икономическа взаимопомощ от 2 до 5 септември т. г. в Свищов се провежда десетото заседание на Научно-техническия съвет на високопроизводителни методи за получаване на химически влакна на база целулоза. В него взимат уча

стие делегати от Съветския съюз, Чехословакия, Полша, Румъния, ГДР и България. На съвещанието присъствуват и представители на „Интерхимлакно“ — Букурещ и съветски специалисти, участващи в строителството и експлоатацията на Химкомбината.

Заседанието беше открито от проф. Кирил Димов. Доклад за работата по плана на Научно-техническия съвет за 1975 г. изнесе ръководителят на българската делегация к. т. н. инж. Тодорка Трънка. С голям интерес бе изслушан докладът на ръководителя на съветската делегация проф. Аркадий Сервов на тема „Нови технологични процеси при производството на вискозни влакна“. На заседанието ще бъдат изслушани 4 доклада и 2 научни съобщения.

Научните дискусии и изводите от практиката на социалистическите страни, членки на СИВ, ще помогнат за бързото усъвършенстване на технологиите и увеличаване производството на химически влакна. Колективът на химическия комбинат „Свилоза“ ще има възможност да почерпи от положителния опит, за да реши някои от проблемите за по-голямо натоварване на производствените мощности.

Ангел СТОЯНОВ

ХРОНИКА

СРЕЩА с учители-комунисти във Велико Търново се състоя във вторник. Първият секретар на градския комитет на БКП Николай Цонев говори за учебно-възпитателната работа на учебните заведения в града.

СЕМИНАР с партийния актив се състоя във вторник в Лясковец. Първият секретар на градския комитет на БКП Стамо Павлов говори за задачите на градската партийна организация в изпълнение на решенията на Националното съвещание във Велико Търново за по-нататъшното повишаване на ролята на първичните партийни организации.

Висока награда

Държавният съвет на Народна република България на основание чл. 93, точка 23 от Конституцията на НРБ и чл. 35 от Указа за духовното стимулиране с указ 1669 е наградила Опитната станция в Павликени с орден „Червено знаме на труда“.

Високото отличие се дава по

случай 50-годишнината на станцията и за нейните заслуги за развитието на селското стопанство.

Б. Р. На трета страница разказваме за Опитната станция в Павликени, по случай нейния юбилей.

на сто от работниците в бригадата владеят втора и трета професия. Бригадата е преизпълнила по обем строително-монтажните работи с 54 на сто и е постигнала средно изпълнение на трудо-

СОЦИАЛНО-ПСИХОЛОГИЧЕСКИЯТ КЛИМАТ - УСКОРИТЕЛ В РАЗВИТИЕТО НА КОЛЕКТИВА

Когато грижите на партийната организация за развитието на трудовия колектив са постоянни

Много са завоюваните постижения в разностранната дейност на първичната партийна организация при Топлоелектрическата централа към ХК „Свилюза“ — Свищов. И ако трябва да ги подреждаме, на първо място с основание следва да изтъкнем, че само за няколко години с умелото си ръководство тя успя да създаде от стотиците енергетици едно сплотено, трудолюбиво семейство, което винаги е на чело в съревнованията. А минете ли през района на централата, ще видите грижливо подредените градинки, с лози по алеите и входовете. И първата в комбината голяма спортна площадка, на правена от самите работници. Да преизпълняват редовно плана, да проявяват творчество в напрегнатото всекидневие и да подкрепят и поддържат образцово работните си места могат само хора, които чувстват предприемното като свой втори дом. Вече години наред тук не се говори за текучество на работната ръка.

Формирането на ново, комунистическо отношение към труда и обществената собственост е един постоянен процес, важно изискване към комунистите във възпитателната им работа сред работниците и специалистите. Партийната организация със секретар Йончо Йончев навреме прецени, че този процес ще бъде толкова по-бърз, колкото по-успешно се развива социалистическото съревнование, образованието и квалификацията на работниците, условията на производството и бит, общата култура на хората. Непосредствената и конкретна работа в колективите на цехове, смени и бригади показва, че този процес зависи и от създаването на социално-психологически климат за пълна изjava на дружбата, сътрудничеството и другарството, за всеотдайност на отделната личност и подчинение на нейните интереси на интересите на колектива, на обществото. В тази насока партийната организация насочи своята дейност главно чрез партийните групи в цеховете.

Най-голяма активност проявява партийната група в цех „КИП и А“ с партийен отговорник Тодор Колев. В цеха работят 23 майстори, дежурни по „КИП и А“ и технически ръководители, от които трима са комунисти и седемнадесет комсомолци. С основно образование е вече само един. Наред с примерната производствена дейност тук са създадени условия за проявление на всеки член на колектива в зависимост от неговите наклонности. Младите творци от цеха участвуват със свои разработки във всяка градска и окръжна изложба на ТНТМ. Тази година групата на Тодор Колев в състав Иван Чавгов, Ангел Цвета нов, Петър Методиев и Христо Тодоров с темата си „Стенд за изпитание и проверка на електронни прибори за разход, ниво и налягане“ участва в националната изложба в Пловдив. Досега са завършили четири рационализаторски предложения.

Постъпили ли нов работник в цеха, веднага чувстват осезателната грижа на колектива. Един или двама се заемат с неговото обучение. Всяка година по предложение на колектива се съставя програма за повишаване на квалификацията, която включва системни занятия в рамките на 50 учебни

дни. Осемдесет процента от работниците вече са подготвени за втори работен месец. А свърши ли работното време или се зададат празници — инициативите са предизвикателно обмислени. Родил ли се дете на член на колектива, това е радостно събитие за всички и се отпразнува по нов ритуал. Рождението дни не се пропускат. Половината от задржното се мейство на цеха участва в художествената самодейност — певци в мъжкия хор, рецитатори и танцьори. Насърчителни са успехите и на шахматистите. Отборът на ТЕЦ е на първо място в провеждания неодавна общокомбинатски шах-турнир. Трудните празници и традиции са се утвърдили в живота на цеха. За тях разказва и албумът — своеобразен дневник със снимки, летопис на задржния живот в цеха. Тези цехови организирани прояви въздействуват със своята задълбоченост, емоционалност, с това, че отделя внимание на отделния работник, на неговото семейство, на най-вълнуващите моменти от живота им. Миналата година цехът пое шефство над трети курс от Техникума по индустриална химия в града, изучаващ същата специалност „КИП и А“. После учениците прекараха стажа си в цеха при своите приятели. И

така ги увлече съвместната работа и съдържателният колективен живот с интересните прояви, че след завършването на техникума някои пожелаха да останат на работа в цеха.

Особена роля в създаването на здрав социално-психологически климат имат отговорникът на партийната група Тодор Колев и началникът на цеха инж. Ангел Михайлов. Те правят много за създаването на необходимата организация на труда и на условията, при които по-добре да се развиват колективните отношения и интересът у работниците към професията, към труда.

Положителни са до сегашните резултати за подобряване на микроклимата и в цех „Котелен“, един от основните в централата. Неговият колектив дава пример на останалите как трябва да се поддържа и стопанисва общонародната собственост. Тази пролет без никаква помощ бе завършен предсрочно и качествено новият ремонт на котела. В редовното му почистване от шлак през лятото се спускат един по един и се сменят Димитър Маринов, Стоян Великов, Йордан Алексиев, Георги Пенчев, Николай Банчев и други.

Усилията на партийната организация са насочени и към използването на трудовия колектив, на неговата сила в борбата с нередностите в производството, с нарушаването на дисциплината, за създаване атмосфера на критичност и нетърпимост към някои отрицателни прояви на индивидуализъм, лицемерие, еснафско благодушие и др. Неотдавна в партийните групи се състоя разговор на тема „Първичната партийна организация — политически ръководител и организатор на колектива“, който завърши с общо събрание. Имаше партийен член, който да не вземе участие в задълбочения разговор за мястото на всеки комунист във всеотдайния живот на колективите на отделните цехове, смени.

Създаването на подходящ социално-психологически климат във всеки цех, във всяка смяна в ТЕЦ е процес, който изисква неотслабващо внимание и грижа. Защото тук е социалната среда, в която хората непосредствено общуват помежду си и взаимно си влияят. Колкото по-добре се формира колективът, толкова по-успешно се развива производството и се усъвършенства основната производствена единица — човекът.

Ангел СТОЯНОВ

Краеведът Иван Кокорков

Като страна на древни култури България е богата с исторически и културни паметници. Тяхното разкриване и запазване се превръща в дейло на целия народ. В помощ на съответните институти и учреждения в това благородно начинание активно са включени и местните краеведи, които са най-компетентните и сигурни оперативни органи по места. Те са стотина в окръга и допринасят за събирането на интересни и ценни материали, за изясняването на много страни от местната история. Дейността на някои краеведи далеч надхвърля обикновеното сътрудничество. За един от тях искаме да разкажем.

Из землището на с. Хотница често пъти ще срещнете Иван Кокорков. Той е вече на 70 години. Бай Иван, както сме свикнали да го наричаме, се е превърнал в жива археологическа карта на хотничкото поле. С всеки изминат ден той фиксира нови археологически култури. И благодарение на неговата упоритост богатството на този район става пословично.

Благоприятните природни условия от дълбока древност до наши дни са стимулирали тук интензивен живот. Издирването и локализирането на съответните селища от почти всички исторически епохи е станала една от неговите първостепенни и важни задачи. Той се справя успешно с тях и освен това е участвувал пряко в разкопките, извършвани от Окръжния исторически музей на много обекти във Велико Търново, Хотница, Павликени и др. Има самостоятелни, а напоследък е включен и в някои колективни публикации. През 1959 год. е работил на селищната могила от каменномедната епоха близо до селото, която освен важните резултати за бита и поминъка на населението по нашите земи през онова време, даде и прочуто златно съкровище. Сега то служи за аналог при датиране на варненското златно съкровище от същата епоха, открито през последните няколко години.

Кокорков работи с еднакъв интерес към всички епохи, но неговата голяма любов са траките. Може би защото те са били „най-отзивчиви“ в издирванията му досега. Уста новид е четиридесетте техни селища. Тракийската култура тук е добре подчертана от цялото първо хилядолетие до н. е. Събрал е десетки глинени съдове — погребални урни, чаши, купи, подноси, оръжия, украшения и др. Интерес представляват урните с пресечена конусовидна форма, езиковидни дръжки и шнуровидна украса. Слелени от отделни парчета, събрани едно по едно, с търпение и със сърце бай Иван е създал от тях ония оригинални и неповторими форми, които го върват за възбуждането и възможностите на хората през съответните времена. Между находките тук са и много бронзови фибули от т. н. тракийски тип. Интерес представлява бронзовата гривна, об-

разуваната от 12 навивки, която завършва със змийска глава. Това са редки находки както у нас, така и в чужбина. Те са образци на типично тракийско изкуство, кой то издава естетически усет, чувство за мярка и практически на техния създател и притежател.

През античността землището на с. Хотница е попадало в периметра на Никополска ад Иструм. Населението е било активно включено в изграждането на този голям класически център. Бай Иван е регистрирал осем селища, най-голямото от които в м. Курнищице, свързано с каменните карнизи, използвани като източник на строителен материал. Той е събрал и запазил много тракийски находки от римско време, определящи съответните селища и бита на населението в нашия край.

Югозападно от селото, при извора „Каябунар“, той е установил голямо находище от работилници и пещи за битова керамика от II — IV и IX — X в. По-късно сам взема дейно участие в проучването на комплекса от Окръжния исторически музей. Значителни са и резултатите от неговата дейност, свързани с Втората българска държава. Те маркират осем селища в близост до столицата на цента. Това ще представлява ценен принос при комплексното проучване на средновековната ни столица и култура. Между многото находки от тук са и няколко редки екземпляра, изработени от глина. Бъклицата е също интересно явление за онова време. Досега такива съдове са известни само от Хасково, Перник, Силистра, Велико Търново и Хотница.

Този богат и разнообразен материал е събран в резултат на продължителен и системен труд. Механизиранията обработка на земята всеки ден предоставя нови изненади. Случае са две части на един предмет да се намерят в промеждутък от една година, а това става с усърдието и постоянството на Иван Кокорков. В тази си работа той не е сам. Хората от полето

донсят всичко „съмнително“, което намерят или сигнализируют за него. Той отговаря кратко и компетентно и те му вярват.

По време на XIX Национална археологическа конференция в Перник през 1974 год. на пожелала да срещна бай Иван с проф. Г. Георгиев, завеждащ секция по праистория в Археологическия институт и музей при БАН. Ока за се, че те са стари и добри приятели от една научна експедиция на хотничката земя. Професорът приручаваше известния норвежки археолог С. Марстрандер, професор по праистория и директор на Университетския археологически музей в Осло, на когото поясни ползата форма на сътрудничество у нас между археолози и краеведи. Това събитие особено интерес в норвежкия учен. Проф. Георгиев завърши разговора с една хубава мисъл, адресирана до бай Иван, че за хората най-добре се съди по това, което те оставят след себе си.

И наистина, със задоволство човек разглежда богатството на хотничката сбирка, уредена в читалището на селото. Този арсенал от исторически ценности със своята конкретност ще има съществено локален и национален принос в изследването на историческия процес. И неволно се питаме дали тези неща принадлежат на бай Иван с неговото себепризнание и скромност или той на тях. Защото те не са негово хоби, а отзвонък на дълг, вижда се как ги обича, пре създава, пази, грижи се за тях като за свои деца и ги предоставя на обществото.

По жътвата настигнах бай Иван по пътя от Момин сбор за Хотница. Беше спрел по залез сред полята на зрелите жита. Като на филмова лента премина през съзнанието ми неговата дейност. Стори ми се, че малко тъжен и самотен, чакан някого. Може би признанието. Онова признание, необходимо на хората не заради някакви болни амбиции, а за да утвърди правотата им. Не, просто бе спрел за почивка, поглаждайки с длан застиналите житни класове. По навик или от тежестта на годините, при веден малко напред, той заговори за земята. Тази земя, която толкова много живот е дала и толкова много е съхранила.

Петър СЛАВЧЕВ

Защо по магазините няма някои стоки?

Безбровно се снабдява със строителни материали чрез магазините на РПК. От известно време обаче в магазините липсват някои видове електрически материали, гвоздеи, други стоки. Хората трябва да губят много време, докато намерят кофа вар.

Димитър БЕЖАНОВ

Летопис на революцията от гранит и мрамор

Паметникът на загиналите ятаци в Стражица

Пак е септември. Отново се готвим да посрещем светлия ден с усмихнати лица, със свежи цветя — както в онзи първи Девети септември. И само край паметниците се заставяме мълчаливо. От тези светли места си тръгваме без да се сбогуваме, защото съзнаваме, че чрез тях е означен нашият ден. Героите са били работници, селяни, гимназисти, студенти. Обичали правдата и се борели за нейното тържество. Следи от техния подвиг не видим нигде в нашия край — от брега на тихия Дунав, до стръмните чукари на Предбалкана. Навред ни срещат братски могили, паметници и

паметни плочи, напомнящи за антифашистката борба.

Местността „Тасладжа“. На 29 май 1944 г. започва епичната битка на Горнооряховския партизански отряд. Седемдесет и двама партизани срещу сто пъти превъзходящ ги враг. Отрядът посрещна с чест сражението, но 28 самоотвержени храбрии не могат да научат за моралната победа на своите другари. „Слава на падналите герои“ — са записали признателните потомци върху паметника, издигнат за увековечаване на паметта им.

В центъра на Стражица на мраморна плоча са записани имената на тримата ятаци, разстреляни на 14 май 1944 г.

Паметник в Чапаево на помня за 30 март 1944 г. В този ден партизаните д-р Върбан Генчев, Стефан Недялков, Илия Златев прегръщат земята, за да не се разделят никога с нея.

Обезсмъртен е и подвигът на ятациите от партизанската крепост Павел. Тридесет и шест жертви са дали павелчани в борбата за нашето щастие. В центъра на селото е издигнат величествен паметник, който ни напомня за трагичните юнски дни на 1944 година.

На 7-ми септември 1944 г. партизани от Еленската чета предприемат последния си штурм за установяване на народната власт в с. Константин. Свободата е тъй близо, а толкова неочаквана е смъртта на седмината бойци.

В град Долна Оряховица съществува „Алея на паметниците“. В нас вгледат светлите очи на поета-партизани Христо Козлев, на секретаря на ЦК на РМС Иван Чупков, на командирата на Свищовската партизанска чета Тодор Молдов, на партизанина Петър Кърчев.

В Ресен ще ни срещне с гордо чело каменният Альоша — Спиридон Карпусчиев — един от първите партизани в окръга.

В Горна Оряховица се прекланяме пред паметта на Димитър Дюлгеров, Киро Конаров, Цанка Ганчева.

В Павликени ще ни проиникат с поглед от камените предстали Илия Златев (Камени), Димитър Стоянов (Иван), Иван Николов (Велко).

Живи са и мълчаливите войни от камък — Стефан Недялков (Чапаев), Димитър Генков (Симо), Димка Димитрова (Севда), Сава Понев (Стоянко)...

Шафетата на безсмъртното следва от село в село, от местност в местност. Три братски могили, над 40 паметника, 30 паметници-бюстове, 108 паметни плочи на загинали партизани и ятаци; над 50 паметни знака за нелегални заседания на Окръжния комитет на Партията, за нелегални срещи, явки, квартири и укривания, за проведени акции — това е истински летопис на безпримерен героизъм. Една е мярката за подвиг и смъртта в името на бъдещето — безсмъртието.

Мадгарита ПЕТРОВА
Живодар ДУШКОВ

Една съществена причина за злополуки

Напоследък някои водачи най-безотговорно, по различни поводи оставят на пътното платно управляващите от тях моторни превозни средства и с това затрудняват движението. Често те не ги обезопасяват, не поставят нужната сигнализация, а това е особено опасно нощно време.

Пресен е още случаят от 7 юни т. г., когато на главния път Плевен—Бяла край с. Масларево, Великотърновско, бе оставен товарен автомобил „КРАЗ“ с врачански номер 80—79. Около 20.30 часа на следващия ден в него се удря лек автомобил „Жигули“ ПЛ А 72-20. Управляващият автомобил умира на място, а на път за болницата почина и 13-годишната му дъщерячка.

Все още има несъзнателни водачи, които продължават да застрашават живота и спокойствието на хората. Така например автобус ВТ 26-67, собственост на ДАП „Смесено автостопанство“ — Павликени, бе оставен от водача на платното по пътя за с. Царево, Великотърновско, в съседство с два остри зъбова, без видимост и никаква сигнализация. Шофьорът заминал, без да съобщи за това на контролните органи, без да обезопаси возилото от евентуални кражби.

Своевременно контролните органи от Свищов местиха автобуса на безопасно място и сигнализираха на ръководството на ДАП — Павликени да направи необходимото за прибирането на автобуса. То обаче се отнесе безотговорно към своите задължения и автобусът стоа на пътя близо една седмица.

А изискванията на чл. 33, точка 6 от Закона за движението по пътищата забранява на водача да оставя превозното средство на място, където създава опасност или пречи на движението.

Необходимо е най-после да се ликвидира този вид безотговорност — водачите със своето нехайство да затормоз

ват движението по пътищата. Необходимо е да се вземат всички мерки срещу такива нарушения.

Димитър БЪРЗЕВ

РАЗМЕНЯМ тристаен апартамент Русе с подобен Велико Търново.
Справка — телефон 2-51-52.

ПРОДАВАМ „Москвич 403“. Справка — Горна Оряховица, ул. „Г. Измирилев“ № 8 — след 17.30 часа.

ПРОДАВАМ вилоно място в село Катранджик. Справки — Румяна Пъчева или директно 72-84-92 — София.

СТУДЕНТСКА книжка № 30072 от ВТУ на Снежана Стоянова Ценова — невалидна.

ПРОДАВАМ „Жигули“, в Търново, „Мария Габровска“ № 6, вх. „Б“ ап. 14 — Трифонов.

ОКРЪЖНО СТАТИСТИЧЕСКО УПРАВЛЕНИЕ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ

ИКОНОМИСТИ — със средно общо образование на временна работа за около една година във връзка с предстоящото преброяване на населението и жилищния фонд — 22 души

ПРИСЛУЖНИК-ЧИСТАЧ

Справки в управлението на ул. „Н. Габровски“ № 24, телефон 2-20-96.

ДСО „Пътни строежи“ — Велико Търново набира

кандидати за подготовка на шофьори за категория С-1 за школата в София.

Курсистите получават стипендия.

Справка — „Личен състав“, телефон 2-15-14.

3—1

ДСО „Мототехника и автосервиз“ — Велико Търново съобщава

на клиентите, които желаят да закупят автомобили с поправка по лаковото покритие да се записват в петдневен срок от публикуването на обявата в информацията на търговската база по марки автомобили както следва:

Москвич 408	от № 38 000 до № 40 000 на депоз. вноска
Москвич 412	от № 46 000 до № 48 000 на депоз. вноска
ВАЗ 2101 (Жигули)	от № 40 000 до № 42 000 —
ВАЗ 2103 (Лада)	от № 35 000 до № 36 000 —

Справки на телефон 2-38-43 — В. Търново.

2—1

Завърши пионерската експедиция „Родопи — 75“

Тези дни в окръга се завършва пионерската научна експедиция „Родопи — 75“, в която взеха участие представители на свищовските училища. В продължение на 20 дни пионерите се запознаха с биологическите, етнографските и историко-географските особености на Родопа.

Във Велико Търново участниците в експедицията имаха среща в ОК на ДКСМ, на която присъствуваша Маргарита Къндева, секретар на комитетите и председател на ОС на ДПО „Септемврийче“. Пионерите рапортуваха за извършеното по време на експедицията, разказаха за хубавите дни и вечери, прекарани в този красив български край

Донка ХРИСТОВА

Юбилеят задължава

Приносът и задачите на Опитна станция — Павликени в производството на соя

Опитната станция в Павликени, като пионер на селскостопанската наука, в началния период от своето 50-годишно развитие запозна българското земеделие с агротехниката на пшеницата, слънчогледа, соята, репичката, ридина и даде за производство редица сортове от тези култури. В годините на народната власт и на социалистическото преустройство на селското стопанство с нейна помощ стана изграждането на първите мелiorативни системи и разширяването

Райчо ПЕНЧЕВ
секретар на Окръжния комитет на БКП

на поливното земеделие. Изследвайки поливния режим на селскостопанските култури, тя определи базата, върху която се извърши мелiorативното райониране на страната.

Най-характерното в полувековната история на станцията е това, че тя работи постоянно и настойчиво върху една високоэффективна, но дълго незабелязана и недостатъчно оценена от нашето земеделие култура — соята. Сега, когато в световен мащаб белтъчините се превръщат в проблем „жизнен и политически“ и неговото успешно решаване най-ясно се свързва със соята, в нашата страна се предвижда средногодишното и производство към 1980 година да достигне 200 хил. тона или близо 1 млн. дка. Най-голям дял за достигането на това производство се пада на Опитната станция в Павликени, която трасира пътя на неговото развитие. Смело и по най-краткия път там бе изменен сортният състав и на стопанствата се предостави цялостна, научно-обоснована промишлена технология за производството на тази култура.

С това се обясняват успехите на АПК — Павликени, който при сегашните мащаби отглежда една шеста от соята в страната и получава над 200 кг соево зърно от декара.

Ръководейки се от постановката, която др. Тодор Живков даде на съвещанието в гр. Ямбол — че не трябва да разглеждаме животинското в зависимост от фуража, а конкретно да оценим нуждите на нашето общество от животински продукти и на тази основа да определим в какви мащаби трябва да се развива то и неговата фуражна база през VII петилетка — научният колектив на станцията трябва да прояви още по-голямо творчество в своята работа. Още по-упорито да се търсят най-целесъобразните форми за прилагане на научните постижения в масовата практика и да се осъществяват на дело решението на Ноемврийския пленум на ЦК на БКП от 1973 година — селскостопанската наука действително да стане производител

телна сила. Конкретните усилия трябва да се насочат към утвърждаване на Велико търновски окръг като водещ основен производител на соя в страната и като еталон в производството на тази ценна фуражна култура.

Какви основни проблеми решава сега световната наука и практика в областта на соевото производство и към какви задачи трябва да бъдат насочени силите на научния колектив? Като се има предвид стремението към увеличаване съдържанието на белтъчини и мазнини в соевото зърно, задачите на учениците и на производителите са насочени към създаване и използване на високоефективни сортове, прилагане на най-ефективни промишлени технологии, конструиране и използване на вископроизводител на прибираща техника, осигуряваща минимален процент загуби на соево зърно.

Като се знае, че за създаването на един сорт соя са необходими средно 14—15 години и че през този етап на развитие на световната наука производителите използват едва 50 на сто от биологичните възможности на сортовете, в станцията трябва да се премине към по-широко изпитване и внедряване на най-високоефективните сортове на световната селекция, да се създават и внедряват такива промишлени технологии на производството, които да осигуряват оптимално използване на факторите, формиращи добива. На практика това означава, че на колектива трябва да бъдат изведени най-съвременните световни постижения в соевото производство, които задълбочено да изучава и под негово научно ръководство смело да се внедряват най-ефективните технологии в практиката. Изпълнявайки успешно тези задачи, Опитната станция ще увеличи своя принос в производството на соя в окръга и страната. И както още през 1938 година изтъкна нашият тогава проф. Ив. Странски определи Павликени като „средоточие на соята в България“. Опитната станция да израсне като истински мозък научно-производителен център, за да може през седмата петилетка да се постигнат още по-високи и същевременно в икономическото развитие на селското стопанство.

Опитната станция в Павликени.

РАВНОСМЕТКА НА ИЗМИНАТИЯ ПЪТ

Поглед към отминалите десетилетия ● Принос за развитие на селскостопанството ● Активна научна дейност ● Пред нови отговорни задачи

Пет десетилетия Опитната станция — Павликени участва активно в развитието на селскостопанската наука и допринася за издигане на културата на земеделието в окръга и Северна България. Основана през 1925 година като Държавно земеделско опитно поле върху 628 декара земя, без сгради и без научна материална база, едва след 9. IX 1944 година, благодарение на грижите на Партията и правителството, тя израсна в съвременна научна Опитна станция.

До 1941 г. новооснованото земеделско опитно поле имаше за задача да подобри земеделското стопанство, т. е. да запознае българския селянин с агротехниката на отглежданите тогава култури: пшеница, слънчоглед, соя, ридина, репичка, метла, фасул и други, а също така да подобри сортния състав на тези култури. В този първи период поставените задачи са решени. Уточнени са основните изисквания на отглежданите култури и са създадени редица сортове пшеница: Сломар 12, Дъскот 171 и Тенча 26. Създадени са сортове: фасул — Виноград 7, репичка

№ 29, ридина — Павликенски едрозърнест, слънчоглед — щитоносен и няколко сорта техническа метла. През този период павликенското опитно поле допринесе и за плановете за организирани на семенпроизводството в страната, като на територията му беше изградена първата семеностанция и семенопроизводна станция за района на сегашния Велико търновски окръг.

След 1941 година земеделското опитно поле прераства в Земеделска опитна станция с основна задача да работи за повишаване на добивите от маслодайните култури. Това беше направлението до края на 1950 година, като през този период много интензивно се работи по селекцията на соята от н. с. Христо Илиев, който впоследствие създаде и единствените засега български сортове: Павликени № 1, № 2, № 502 и № 519.

От 1951 до 1972 година на научно-исследователската дейност на станцията се насочва към решаване на проблемите, свързани с поливното земеделие, независимо че станцията е имала различни наименования. През този период са разработени и дадени на практиката необходимите резултати по поливния режим, агротехниката и техниката на поливане на царевицата, захарното цвекло, соята, люцерна, пшеницата, лозата, ягледите, памука, слънчогледа и следжънните култури. Разработени са сеитбооборотите за уплътнено използване на поливните площи и е установено изменението на водно-физичните свойства на почвата следствие продължителното напояване, разработени са въпросите по борбата с болестите и неприятели. На практиката са дадени четири сорта памук: Павликени № 12, № 24, № 48 и № 73. В действителност станцията е пионер в поливното земеделие и даде основните научни данни, въз основа на които се извърши мелiorативното райониране на страната.

От 1972 година по указание на ЦК на БКП и със заповед на министъра на МЗХП в станцията се изгради колектив по програмиране на добивите от соя. Поставената за задача за прелом в соевото производство се изпълнява успешно. Благодарение на комплексния научен подход при разкриване на факторите, влияещи върху добива от соя, изграденят научен колектив бързо измени сортния състав и разработи цялостна научно-обоснована технология за промишлено производство на соя. В резултат на внедрената технология основните семенопроизводители — АПК в Павликени, Кубрат, Сливница и Брегово, получават по над 200 кг соево зърно, а от програмираните площи — по над 250 кг от декара.

Равносметката за дейността на станцията пред този славен 50-годишен юбилей е оптимистична. От работилите общо 29 научни работници трима са удостоени със званието „Лауреат на Димитровска награда“ — Димитър Грозев, Петър Савов и Иван Манолов. Двама са орденосици — П. Жечев и Б. Личев — и четирима са защитили научната степен „Кандидат на селскостопанските науки“.

През 50-годишния период станцията е публикувала 26 монографии, 167 научни публикации и 269 научно-популярни и популяризиращи статии. Организираща е 7 национални съвещания и извън 12 научни доклада на вътрешни и международни симпозиуми.

Извършената от Опитната станция научна дейност през изминалите пет десетилетия е предизвикала интерес и загранична. Станцията е посещавана от специалисти от СССР, Румъния, Унгария, Чехословакия, Югославия, Полша, Германия, Корея, Куба, Холандия и САЩ.

В навечерието на юбилея ЦК на БКП гласува доверие на станцията да решава всички проблеми по увеличаването на соевото производство.

н. с. Христо ГОРАНОВ
директор на Опитна станция — Павликени

Здрави, ползотворни връзки

Здрави и ползотворни връзки свързват ръководителите и специалистите от аграрно-промишления комплекс „Росица“ с колектива на Опитната станция в Павликени. По резултатите от неговата работа ние се ориентираме за новостите било в поливането, било по сортовете. Част от посевния материал за най-перспективните сортове получаваме също от Опитната станция. Нейните научни работници извеждат производствени опити в нашите филиали, от които по-лесно получаваме много полезни данни за бъдещата си работа.

Най-голяма и най-резултатна е помощта на научните работници от Опитната станция по отглеждането на соята. Трябва да се каже, че заслугата на нашия научен комплекс да стане еталон в производството на тази култура е и тяхна. Всички научни работници са в наша услуга, нито едно мероприятие от технологичния по отглеждане на соята не започва преди да сме го съгласували с тях. Вече три години ние работим на базата на научнообоснована технология, разработена от колектива с ръководител н. с. Христо Горанов.

В резултат на смелото внедряване на научните постижения и програмирането две години подред АПК — Павликени предава на държавата по над 7500 т соево зърно. Особено перспективно се оказва програмирането на добивите. И сега в тази област са насочени нашите усилия. С помощта на специалистите от Опитната станция ние се надяваме да достигнем до добиви от 220 до 350 кг, за което ние имаме достатъчно сили и опит.

Димитър ДИМИТРОВ
председател на АПК — Павликени

„Критерий за обективна преценка на състоянието и дейността на отделните научни звена трябва да бъдат най-високите световни постижения в дадената област.“
Из решенията на Ноемврийския пленум на ЦК на БКП 1973 г.

Ентузиазмът на онези дни

Чувствам се щастлив, че можах да доживея до 50-годишния юбилей на Опитната станция в Павликени. Аз съм един от служителите на станцията с най-голям трудов стаж. Постъпих на работа през 1939 г., а напуснах през 1968 г. и съм съвременник и съчастник на много от промените, които познава тя.

Когато постъпих за пръв път в станцията, тя се наричаше Държавно опитно поле и разполагаше само с 628 декара земя. Ръководител персонал се състоеше от двама души: ръководител на полето (с висше образование) и помощник-ръководител (със средно образование). Това бяха агрономите Т. Шарков и Ст. Бъчваров. Счетоводството се водеше само от един човек, който беше и счетоводител, касиер, машинист, деловодител и какво ли не.

Работехме при съвършено

други условия — ореше се с коне и волове, жънеше се със сърп и паламарка. Но ние бяхме млади. У нас имаше сили, жар, ентузиазъм, желание за работа, помагаше си един на друг. Тогава нямаше помощен персонал — лаборантки. Ползвахме постоенни и временни работници като П. Маринов, Ат. Марков и други. Имаше прекрасни работници и работнички — И. Радилков, Д. Бобев, И. Георгиев, Т. Кралева, И. Хубчева, Б. Косева, З. Димитрова, сестри Мария и Гина Малайски, Т. Крумова, Т. Генчева. За тях устройвахме курсове и изпити, като от най-добрите подбиряхме лаборантски временен персонал. С помощта на това наше самобитно производство на лаборанти през този период се разви огромна опитна Христо.

ст. н. с. Христо Д. ИЛИЙЧЕВ
пенсионер — Павликени

Началото

1925—1927 година. Трудно начало за новооткритото Държавно опитно поле в Павликени. Време, когато ръководителят му бе едновременно организатор, администратор, строител, отчетник и научен работник-изследовател. Полето голямо, без оградни и без инвентар.

Цялата работа в него и в помощната лаборатория в първите години се извършваше с помощта на надничари. За щастие обаче бяха привлечени отлични сътрудници, макар и надничари — трудолюбиви, възприемчиви и предани на работата. Будният великотърновски край бе излъчвал своя работнически елит. От тези кадри впоследствие излязоха видни представители на културата и на стопанския живот.

Основната ни работа бе борбата против плевелната растителност чрез многократна грижлива обработка на почвата, нейното изравняване и проследяване на хомогенността й посредством еднообразни културни посеви. Проведоха се и задълбочени морфологични, механични и химически проучвания на почвата от различните хоризонти. Успоредно с това се организира системно наблюдение за движението на подпочвените води в изкопаните кладенци.

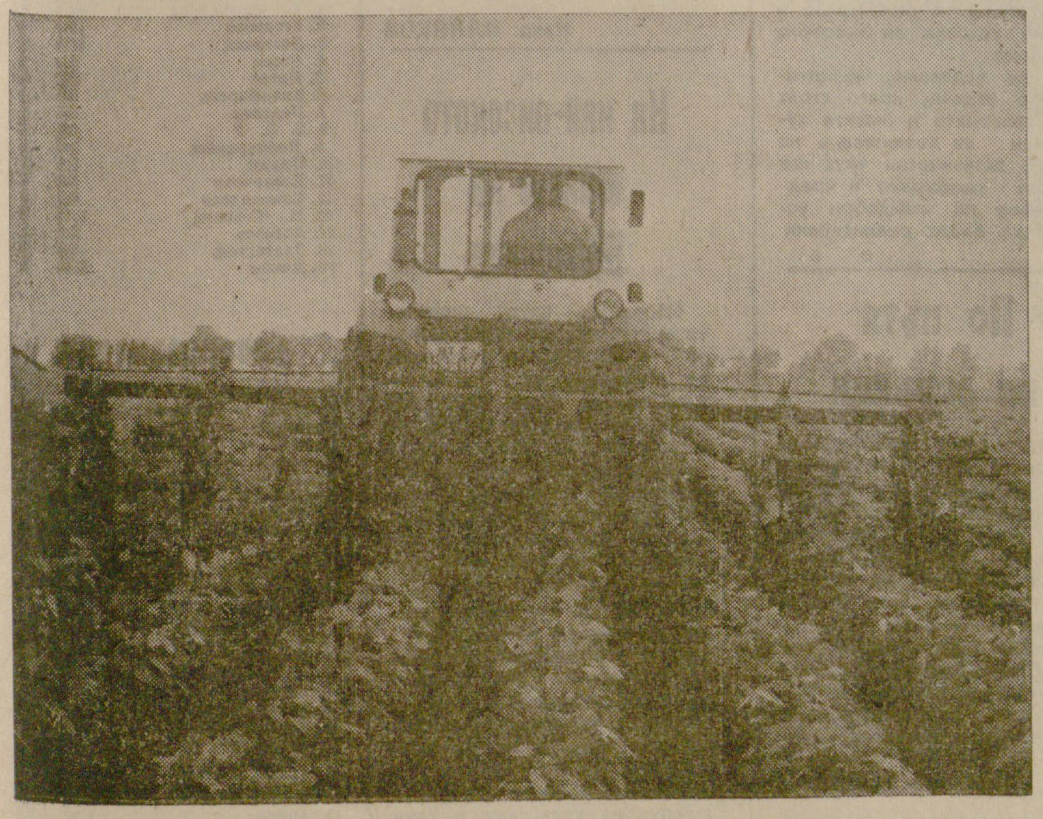
Втората стъпка бе прилагане на сеитбооборотни планове съобразно застъпените култури, предназначени за агробитологическите изследвания.

Началната насока на изследователската дейност, съгласно указанията на Министерството на земеделието, бе Опитното поле да обслужва Великотърновски окръг, да подпомага всеотрасловото подобряване на земеделското стопанство. С оглед на това работехме за подобряване агротехниката на житните и маслодайните култури при неполни условия, развивахме и лекционна дейност. Бяха създадени редица подобрени сортове: зима репичка сорт № 29, Павликенски едрозърнест зеленостъблен ридина, Павликенски щитоносен слънчоглед, пшениците Сломар 12, Тенча 26 и Дъскот 171, Михалска подобрена техническа метла, бял боб, Виноград 7 и др.

Към опитното поле бе устроена и земеделска ботаническа градина за проучване на нови растения.

Тази немалка за времето си изследователска дейност бе резултат от възрожденския ентузиазъм на колектива.

инж. Панайот МАЖДРАКОВ
ръководител на полето през 1927 — 1939 г.

Напрегнати са делниците на механизаторите от Опитната станция. От тяхната качествена работа зависи какви ще бъдат резултатите от производствените опити.

Политически ръководител на научния колектив

Комunistите — в челинте редици на съзидателната творческа дейност ● Активен организационен живот

Научната и производствена дейност на нашия колектив в предконгресната 1975 година се извършва под знака на 50-годишнината от създаването на станцията и 25 години от основаването на първичната партийна организация. Това бе повод още по-вече да се разгърнат творческите сили за по-резултатното изпълнение на всички задачи.

Първичната партийна организация е по-млада от станцията. Тя се създава по-късно, но комунистическите идеи проникват сред колектива още в първите години от основаването й. Това се е осъществявало от макар и малкото на брой комунисти и ремисици, които са били на работа в станцията. Първите сеичи на комунистическите идеи са Антон Бонев, Пенчо Маринов и Иван Манолов. Влиянието на идеите на Великата октомврийска социалистическа революция и на социалистическото селско стопанство се е осъществявало и чрез получаваните в библиотеката на станцията съветски книги и списания.

На 16 март 1950 г. по решение на ГК на БКП в Опитната станция се учредява партийна организация, в която членуват и комунистите от земеделското училище. Постепенно комунистите се увеличават и сега те работят разделени по производствен принцип в три партийни групи.

Още от своето основаване партийната организация застава начело на колектива като негов политически ръководител. Тя подпомага всички нови почини и движения за сръчно и качествено изпълнение на научните и производствени планове на станцията.

В своята вече 25-годишна дейност първичната партийна организация напълно осъществява своята авангардна роля. Днес тя е една от челините партийни организации в града. За тези нейни успехи голям дял имат бившите партийни секретари М. Бонев, Б. Шаламанов, Д. Арабад-

жиев, Б. Личев, И. Натов, П. Савов и Н. Петков.

Комунистите винаги са били в челинте редици на съзидателната творческа работа, служат за пример и създават обстановката за изляна на всеки член от колектива. Партийното бюро и организацията се стремят да влагат научност в своята работа, благодарение на което организацията живее активен живот. Навременният партийен контрол и помощ дадоха възможност колективът на станцията да откликне на Обръщението на ЦК на БКП за превръщането на 1975 година в година на най-високи трудови постижения, поради което плановете задачи за VI петилетка ще бъдат предсрочно изпълнени.

Участвайки активно в цялостния живот на станцията, голяма част от комунистите израснаха като добри специалисти, работници и служители. Достатъчно е да споменем имената на Д. Грозев и П. Савов — лауреати на Димитровска награда, проф. П. Жечев — носител на правителствени награди, Ц. Хубанов — носител на златен и бронзов „Народен орден на труда“.

Сега целият колектив на станцията под ръководството на партийната организация работи активно за претворяване в живо дело решенията на Ноемврийския пленум на ЦК на БКП за превръщане на науката в непосредствена производителна сила и издигане културата на селскостопанството на равнището на съвременните изисквания, за да посрещем достойно XI конгрес на БКП.

Стефан СТЕФАНОВ
партийен секретар

Художествените галерии — Школа за естетическо възпитание

Отбори от окръга — членове на зона „Янтра“

Структурни промени в окръжното първенство

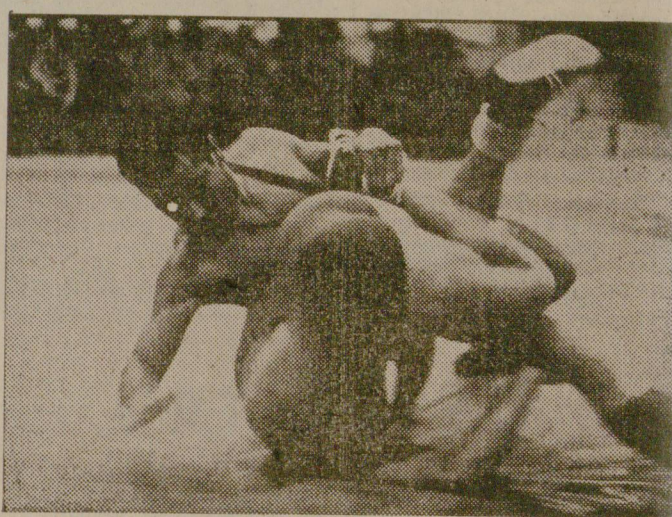
БФФ оповести състава на новите републикански зони, като в една от тях — зона „Янтра“, се съревновават отборите на Бутново, Стражица и Елена. Това са все утвърдени силици с футболни традиции и нека се надяваме, че отборите ни ще се представят достойно в новата група и в същото време, че дружествените ръководства ще заработят съвсем сериозно за излизане на основното изискване за развиване и на още пет основни вида спорт!

Излизането на тия три състава от „А“ окръжна група наложи и някои структурни промени. В групата остават 15 отбора. Игралите досега срещи с новите членове на зоната се анулират. В края на този сезон първенците на двете окръжни групи ще влязат автоматично в „А“ окръжна група, от която последният (15-ти) за тази година ще отпадне. Така от

идващия сезон „А“ окръжна група ще бъде от 16 отбора. Утвърдена е новата програма за групата, в която играчите досега мачове между оставящите в нея отбори се зачитат. Насрочени са междинни кръгове за изиграване на „равнотелните“ срещи, а именно: 10. IX. Морава — Патреш, Ов. могила — Джулюница, Микалци — Зах. комбинат, Върбовка — Химик, Б. черква — Б. Сливово; на 17. IX. — Патреш — Б. Сливово, Зах. комбинат — Морава; на 24. IX. — Химик — Патреш. Останалата част от програмата ще публикуваме отделно с нанесен резултат от играните срещи.

Шампионатът в зона „Янтра“ започва на 14 септември и започват всички срещи ще бъдат само в неделни дни. Програмата за зона „Янтра“ ще отпечатваме допълнително.

Александър ТОШЕВ

В приятелската международна среща по свободна борба между гостуващия във Велико Търново „Гриондвалд“ от Познан (Полша), член на Полската „А“ лига, и „Етер“, победител в извоюваха великото първенство с резултат 9:3. С тук се наложиха Стоянов Желев, Андреев, Недев.

На снимката е показан момент от интересното състезание, привлякло много приятели на борбата.

Николай ДИМИТРОВ

Гросмайсторски сеанс

На 30 август в Младежкия дом във Велико Търново гросмайстор Ал. Матанович (Югославия) даде сеанс на едновременно игра. След три часа на игра резултатът на 25-те дъски бе 14.5 : 10.5 за Матанович (11 победи, 7 ремита, 7 загуби). Победи над госта постигнаха Ив. Цанов, Мл. Гуджев, К. Михов, Ив. Илиев и Д. Димитров, а равенства — Кръстев, Кънчев, Тодоров, Аров, Марков, Генчев и Панайотов.

Иван ИЛИЙКОВ

На най-високото игрище на Балканите

Неотдавна група спортисти и туристи от ЕМЗ „Ивайло“ — В. Търново гостуваха на колектива на РПТС — връх Ботев. Сега там кипи напрегнат денонощен труд по изграждане на спортната база за препредание на втора телевизионна програма. Въпреки трудните метеорологични условия, специалистите и мощният персонал имат богат спортен живот.

Състоя се приятелска среща по футбол на малки врати на най-високото игрище на Балканите. След динамична и високотехническа игра бе постигнат почетният резултат 4:4. На вечерта на дружбата инж. Дичев, началник на станцията, запозна гостите с живота на колектива, с трудностите при изпълнение на отговорните му задачи.

Тотю ДЮЛГЕРОВ

Окръжни групи — резултати и класиране „А“ група

З. комбинат — Ореш	3:0
Дебелец — П. Тръмбеш	6:6
Елена — Железничар	2:0
Бутново — Химик	3:1
Върбовка — Б. Сливово	0:1
Ов. могила — Патреш	1:2
Б. черква — Морава	7:2
Джулюница — Микалци	5:0
Първомай — Стражица	3:0

1. Джулюница	10:1	6
2. З. комбинат	7:3	4
3. Б. Сливово	5:0	4
4. Железничар	11:5	4
5. Патреш	4:1	4
6. Върбовка	4:4	4
7. П. Тръмбеш	14:16	4
8. Б. черква	10:7	3
9. Ов. могила	4:4	3
10. Ореш	4:9	3
11. Химик	2:2	3
12. Микалци	5:11	3
13. Дебелец	8:15	3
14. Първомай	2:7	1
15. Морава	4:10	1

Северозточна

Потирякене — Дичин	4:2
Ресен — Янтра	4:1
Леденица — Лясковец	2:2
Кесарево — П. Сеновец	7:0
Драганово — Асеново	5:2
Самоводене — Никопол	3:5
Златарица — З. З. у	1:2
Д. Ораховица — Клифарово	4:2

1. Д. Ораховица	12:6	6
2. Кесарево	12:1	5
3. Лясковец	11:5	5
4. Ресен	9:7	4
5. Янтра	4:5	3
6. Клифарово	7:3	3
7. Леденица	6:4	3
8. З. З. у	4:3	3
9. Поликраище	9:9	3
10. Никопол	7:8	3
11. Драганово	5:5	3
12. Самоводене	4:4	3
13. П. Сеновец	3:14	3
14. Асеново	3:9	1
15. Златарица	3:8	0
16. Дичин	5:14	0

Северозападна

Царевец — Алеково	6:1
Сухиндол — Вардин	1:0
Савиново — Климентово	5:2
Козлово — Г. Студена	6:0
Недава — Х. Димитров	4:3
Драганово — Карасен	3:1
Г. Липница — Дичма	3:3
Д. Липница — Масларово	4:4

1. Сухиндол	8:2	6
2. Царевец	17:4	6
3. Савиново	8:4	6
4. Драганово	13:2	4
5. Недава	12:5	4
6. Козлово	10:3	4
7. Г. Липница	7:4	4
8. Вардин	10:1	5
9. Д. Липница	12:11	5
10. Х. Димитров	4:8	3
11. Карасен	3:5	3
12. Масларово	5:19	2
13. Алеково	5:18	2
14. Г. Студена	3:11	1
15. Дичма	3:10	0
16. Климентово	2:12	0

ИНДЕКС 21301

семинар по антична балканска керамика

В Международния семинар по антична балканска керамика ще вземе участие и известният български специалист по стара история проф. Велизар Велков. Той е кандидат на историческите науки, професор по стара история

в Софийския университет и зам.-директор на Археологическия институт. Ръководител е археологически разкопки в Кабиле (край Ямбол), Несебър, Радикария (при с. Арчар на Дунава) и др. Автор е на повече от 200 научни труда.

Проф. В. Велков е добре известен на международната научна общност. Член е на Германския и Австрийския археологически институт. Участвувал е в повече от 20 международни конгреса.

Поместваме със съкращение доклада на проф. Велков, който ще бъде изнесен на Международния семинар.

СОЦИАЛНО-ИКОНОМИЧЕСКО И ПОЛИТИЧЕСКО РАЗВИТИЕ НА СЕВЕРНА БЪЛГАРИЯ ПРЕЗ РИМСКАТА ЕПОХА

Долнодунавските земи са били последните райони на Балканския полуостров, които са били завладени от римляните и включени в Римската империя. Поради сложната политическа обстановка на Балканите през I век и упоритата съпротива на мизийците и гетите, които обитавали тогава северните и североизточните области на полуострова, това завладяване било дълъг процес. Провинция Мизия обхващала днешна Северна България и Добруджа.

През 29—28 г. пр. н. е. римляните предприели сериозни военни операции под предлог да защитят земите на римските владения на Балканите срещу нахлули от север племена. След упорити борби, съпроводени с типичните за римските завоеватели жестоки и сурови мерки, местното тракийско население между Дунава и Стара планина било покорено. В днешна Северна България били настанени военни части, създадено било самостоятелно военно управление. Укрепването на самата провинция станало около 15 г. от н. е., когато заедно с провинциите Македония и Ахей била образувана една административна единица. Това обединение съществувало до 45 г. от н. е., когато Тракия окончателно загубила своята независимост. Сега Мизия станала самостоятелна провинция, имала значителни размери (обхващала и днешна Сърбия) до 86 г., когато била разделена на две. Границата минавала по р. Цибрица. Стара планина и нейните северни предпланини оставали в Тракия и едва към края на II век тези земи преминавали в Долна Мизия и било на Стара планина разделяло вече двете провинции.

ТЕЛЕВИЗИЯ

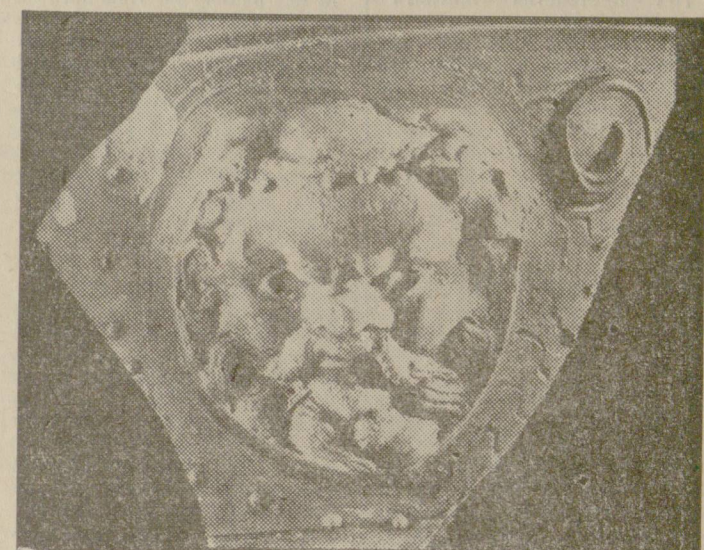
ЧЕТВЪРТЪК — 4 СЕПТЕМВРИ
10.00 — По света и у нас; 10.25 — Производствена гимнастика; 10.35 — „Хубава си, татковинко“ — предаване за пионерите; 10.50 — „Сред хората за хората“ — предаване за дейността на ОФ; 11.10 — „СВБ“ — исторически филм; 11.35 — Рали „Златни пясъци“; 12.05 — „Атлас“; „Букурешт“; 12.30 — Информационен дневник; 17.40 — Новини; 17.40 — Дела, платно перспективи; 17.50 — Престъпник и медицини; 18.00 — За тръгване на път с кола; 18.00 — За народна свобода; „Ралчо Сапунаджиев“; 18.30 — Класово на пелетката; 18.50 — Концерт народна музика; 19.10 — „XXI панорама панорама“ (ТВС Павлов); 19.40 — „Лекта нощ, деца“; 20.00 — По света и у нас; 20.25 — „Минута мълчание“ — светски игрален филм; 22.00 — Вечер, днес, утре; 22.10 — „Престъпник и медицини“ — документален филм; 22.30 — „Слънчево пълнолуние“ — поглед в изглед концерт за колектива на ОЦЗ Кърджали; 23.00 — Новини

ПЕΤЪК — 5 СЕПТЕМВРИ

10.00 — По света и у нас; 10.25 — Производствена гимнастика; 10.35 — „Кой открадна водата“ — детски филм; 10.45 — „Господа от другия свят“ — игрален филм на ГДР; 12.00 — „XXI панорама панорама“ (ТВС Павлов); 12.40 — Информационен дневник; 17.30 — Новини; 17.40 — „XXI панорама панорама“ (ТВС Павлов); 18.05 — Реклами; 18.15 — „Световен ден на музиката“ — документален филм; 18.30 — „Експеримент“ — документален филм; 18.50 — „Локаторно небе“; 19.05 — „По ваконите на природата“ — филмова импресия; 19.20 — „Атентат на самото“ — документален филм; 19.50 — „Как да става голям?“ — детски филм; 20.00 — „Време“ — Информационна програма на Централната светска телевизия; 20.30 — „Да извоюваме победата“ — документален филм; 20.40 — „Московски звезди“ — естрадна програма; 22.10 — „Василий Шукшин“ — кинопанорама; 22.35 — Новини

СЪБСТА — 6 СЕПТЕМВРИ

10.00 — Гимнастика за всички; 10.10 — Сладкарница; „Захария Петров“ — предаване за пионерите; 11.10 — „Тихият беглец“ — български игрален филм; 12.30 — Информационен дневник; 15.55 — За народна свобода; „IX векът в чешка опечатана зона“; 16.40 — Национален празник на Корея — народно-демократична република; 17.30 — Новини; 17.45 — „XXI панорама панорама“ (ТВС Павлов); 18.15 — Реклами; 18.25 — За и против; „Познавайте тези хора“; 18.45 — Концерт народна музика; 19.00 — „Очилят“ — детски филм; 19.45 — Лека нощ, деца; 20.00 — „Панорама“; 21.00 — „С теб и без теб“ — светски игрален филм; 22.55 — Концерт на вокално-инструменталния състав „Песняри“; 23.00 — Новини

Част от глинен съд с релефна украса от II в., намерен в античния керамичен център край Павликени. Снимка: П. ТАРАСЕНКО

увало до 45 г. от н. е., когато Тракия окончателно загубила своята независимост. Сега Мизия станала самостоятелна провинция, имала значителни размери (обхващала и днешна Сърбия) до 86 г., когато била разделена на две. Границата минавала по р. Цибрица. Стара планина и нейните северни предпланини оставали в Тракия и едва към края на II век тези земи преминавали в Долна Мизия и било на Стара планина разделяло вече двете провинции.

От своето създаване до средата на III век, т. е. до началото на големите нашествия на племена от север, които довели до цялостни икономически и политически промени, Долна Мизия се е развила сравнително спокойно, нарушавана само за кратки периоди от нашествията от делни племена, последните от които не били значителни. Установяването на римската власт в Мизия довело до основни промени във формите на собственост върху земята. Създали се условия за развитието на едра поземлена собственост на базата на използването на робски труд, съвместност, концентрирана в ръцете на държавата (императорски домени) и в частни лица (предимно ветерани и преселници от други провинции). Напълняването на робовладелските производствени отношения създавало благоприятни условия за развитието на градове, каквито по-рано Мизия не познавала. Важен фактор, който съдействувал за това били многобройните военни части (от 2 до 4 легиона на множество ари и кохорти), разположени по крайбрежието и във вътрешността. Около техните лагери, както и в другите погранични провинции се появили благоприятни условия за развитието на селища, които преобладавали в градовете. Важен момент в урбанизацията на областта са събитията от началото на II век, когато държавата стимулирала това развитие и съдействувала за настаняване на емигранти от малоязичните провинции. Тогава били основани Маршанопол и Никополс ад Иструм, градове отначало в провинция Тракия, а едва от края на II век влезли в територията на Долна Мизия.

Втората половина на II и началото на III век представял върха, до който достигнал икономическият и социалното развитие на Долна Мизия, нейната материална и духовна култура. Този провинция встъпила сравнително късно по пътя на робовладелското развитие за разлика от други провинции като Дал

мация, Галия, Панония, Африка. Броят на големите градски центрове (колонии и муниципии) бил ограничен, процесите на романизацията тук не се развили напълно и не могли да обхвалят местното селско население. Съществували градове обаче, независимо от сравнително малките им размери, достигнали благоустройствено равнище на градовете от другите провинции. Възходящото икономическо и културно развитие, извършило се в широка градска устройствена дейност, разцвет на занаятите, натрупване на богатства в ръцете на градската върхушка, собственици на големи вили, отразили особено в епиграфските наметници от времето на северна, а също така и развитието на духовната култура (скулптура, театрално дело, музикални и спортни състезания, поезия и литература) били спрени от започналите нашествия в 40-те години на III век. Северна България встъпила в преживяла два непълни века в рамките на Римската империя и не могла напълно да развие своите икономически възможности. Тя първа поела големи удар на племената от север и в края на III век данните сочат, че тя била пострадала сериозно. Особено постраждали малките селища, вилите, засегнати били производствените центрове, разположени извън градовете. На територията на Северна България се развили големи сражения. Тези събития нанесли удар на по-нататъшното развитие на робовладелските отношения в Долна Мизия, на античната култура в този район.

След стабилизиране на империята, при настъпващите административни промени Долна Мизия (без Добруджа, която била оформена като отделна провинция — Скития) се превърнала в погранична провинция с важни стратегически задачи. Нейната икономика се преустройвала, големи средства се концентрирали тук по укрепването на дунавския лимес, по поддържането на значителен брой военни части, по организацията на техния живот. Значителни са и етническите промени, които в някои райони са били радикални, особено там, където са заселени като федеративни племена.

Така променена в икономическо, социално, културно отношение провинция Долна Мизия успешно изпълнявала своите военно-стратегически задачи още 350 години в системата на Източната Римска империя и през VII век става център на новосъздадена българска държава.

проф. Велизар ВЕЛКОВ

Тези дни представител на редакцията се срещна с директора на Окръжната художествена галерия Нестор ИВАНОВ, който бе любезен да отговори на поставените му въпроси.

— Какво е мястото и ролята на художествените галерии и картинни сбирки за възпитаването на естетическия вкус у трудещите се и учащата се младеж?

— Окръжната художествена галерия и другите картинни сбирки в някои селища на окръга имат задача да събират, съхраняват и пропагандират произведенията на изобразителното изкуство. Тяхната дейност трябва да се развива на чисто научна основа, както искат да се превърнат в институти за естетически вкус, да бъдат посредници между художника и зрителя. Само по такъв начин може да се поведе ефективна борба срещу пошлостта във всичките и разновидности.

В окръга имаме картинни сбирки в Елена, Свищов, Стражица, Горна Оряховица, Горна Липница, Клифарово, Джулюница и Дъскоп. За по-активна дейност могат да претендират само сбирките в Елена и Стражица. Сбирката в Свищов разполага с много творби на Александър Божинов — баща на нашата карикатура и един от първите графици, които превърнали моста от възрожденската шемпа към съвременната модерна графика, с няколко картини на видния възрожденски художник Николай Павлович, роден в гоши град. Но трябва да кажем, че тя не изпълнява успешно отговорната си задача. За съжаление, творбите на тези художници стоят скрити от погледа на зрителя, защото сбирката се отваря рядко.

Картинните сбирки в останалите селища като че ли се създадох по силата на мода и не изпълняват пълноценно своята роля главно по ради липса на компетентни ръководители.

— Какво бихте казали за Окръжната художествена галерия? Какво още трябва да се направи, за да стане тя център за естетическо възпитание в окръга?

— Окръжната художествена галерия през последните години активно обогатява своя фонд. Всяка година се усвояват доста средства за покупка на художествени ценности. В това отношение тя започва да се нарежда между първите в страната. Но по отношение на кадрова съставка, експозиционна площ и фондохранилища тя остава в опашката на нашите окръжни художествени галерии. По този начин се получава някакъв противоречие — от една страна обогатяване фонда, а от друга страна не можем да създадем условия за съхраняването му. И дори има опасност поради лоши условия да повредим този фонд.

„Блокада“ — епична кинопопея

Многосериената епопея „Блокада“ е първият и засега единственият светски филм, който така мащабно показва без примерната отбрана на Ленин град. Авторите на филма са възприели художествено-документалния и публицистичен подход към пресъздаването на екрана събития, факти, явления, личности.

Филмът е екранизация на едноименния роман на писателя Ал. Чаковский, който заедно с ленинградския драматург Арнолд Витол е сценарист на творбата. Постановката на Михаил Ершов е едновременно като мисъл и идейно-философско обобщение на неспиранията между двете идеологии — комунистическата и фашистката.

Документалният стил на филма е подсилен от няколко обстоятелства. Почти всички членове на многобройния снимачен колектив са хора, които сами са преживели ужасите на войната и величieto на победата. Всички кадри са снимани там, където някога се развивали истинските събития.

Не на последно място за успеха на „Блокада“ допринася и актьорският екип, сред който са изтъкнати майсторите на съветския екран: Михаил Ульянов, Юрий Соломин, Евгений Лебедев, Лев Золотухин и др.

Филмът „Блокада“ се проектира през тази седмица в големата зала на кино „Полтава“ — Велико Търново.

ценен фонд.

Галерията трябва да играе ролята на методически ръководител в окръга, да организира всяка година цикъл от беседи по проблемите на марксистко-ленинската естетика, по историята на нашето изобразително изкуство, да помага за изграждането на по-голяма художествена култура у зрителя. Но поради липса на експозиционна площ и по-малко специалисти, ние не можем да покажем целия наш богат фонд, не можем да развием пълноценна дейност.

— Какво трябва да се направи все пак за да дойдат хората в галерията, да обикнат изобразителното изкуство?

— Формирането на естетическо възпитание е задача не само на културните институти. Тя е задача и на редакцията на обществеността и пред всички на Комсомола и профсъюзите. Необходимо е те да организират колективни посещения на изложби, срещи с художници, обсъждане на техни творби. Но за съжаление, въпреки нашите неколкократно напомняния в продължение на толкова години още не съм виждал в изложбените зали или в галерията да дойдат по своя инициатива работнически колективи или младежка организация. Галерията е готова да посрещне тия посетители, да се изнесе пред тях екскурзоводска беседа във връзка с новотворителна изложба, кръгли годишници на видни наши художници, на забележителни събития, отразени в изобразителното изкуство.

Такива беседи са организирани, но на тях присъствувало главно културно-творческата интелигенция, а работническите колективи остават извън тези мероприятия. Във връзка с предстоящите две стогодишници — на Априлското въстание и на Освободителната война, могат да бъдат по казани диалогични и оригинални картини, свързани с тези събития.

Групата на великотърновските художници организира една художествена изложба в Завода за запаметяващи устройства — Велико Търново. Но това са само наченки, а с добри резултати все още не можем да се похвалим. За бъдеще е необходимо да се организират повече съвместни инициативи между групата на художниците и галерията.

Една от формите за изграждане на естетическия вкус са и изокръжниците, които се организират по линия на отдел „Народна просвета“ при ОНС, на профсъюзите. Но засега като че ли нито един кръжок не може да се похвали с някаква богата дейност, с изключение на кръжонка към Профсъюза на дом във Велико Търново с ръководител Йорданка Радева. Необходимо е за ръководители на тия кръжоци да се поставят художници с богат педагогически и методически опит. В това отношение може да се поучим от Перник и Габрово, където детските кръжоци по изобразително изкуство дават солидна подготовка. А във Велико Търново и окръга имаме много талантливи деца, на които трябва да се помогне. Още повече, че в училище рисуването е слабо застъпено. Такъв кръжок по изобразително изкуство може да се сформира и към художествената галерия, но засега не разполагаме с помещението и нямаме условия за неговото откриване.

Да се надяваме, че отговорните задачи, които стоят пред галерията и нашите художници за възпитаване на здрав естетически вкус ще намерят разбиране и чрез създаване на най-добри условия ще бъдат реализирани.

По пътя на априлци

Във връзка с предстоящото честване на 100-годишнина та от Априлското въстание кино-фото клубът при читалище „Карл Маркс“ — Павликени организира тридневна екскурзия за заснемане на исторически места, свързани с тази забележителна дата.

Осемчленният колектив прекосява Стара планина, Средна гора, Родопите, Рила и Пирин и засне исторически църкви и музеи в Калояр, Клисура, Кривопаланка, Оборище, Батак, Брацигово и Перущица.

От заснетия материал през следващата година ще бъде уредена голяма фотозаложба.

Йордан ДРУМБЕВ